

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis, Et Breviarii Romani.

In quibus origo cuiusque Ritus, causae historicae, vel mysticae, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, obligatio, & exquisitus vsus, additis opportune Decretis omnibus S. Rituum Congreg. quàm breuissimè explicantur.

Gavanti, Bartolommeo

Venetiis, 1647

De Offertorio vsque ad Canonem. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9500

De Offert. & alijs, vsque ad Canonem. 105

porale pro initio sacrificij: quia & Christus non nisi post incarnationem redemptio per passionem operam dedit. *Rub. lib. 2. cap. 45.*

8 Si quandoque Celebrans cantat Missam sine Diacono, & Subdiacono, Epistolam cantat in loco consueto aliquis Lector superpelliceo induitus, qui in fine non osculatur manum Celebrantis; Euangelium autem cantat ipse Celebrans ad cornu Euangeli, qui & in fine Missa cantat, Ite missa est, vel, Benedicamus Domine, aut, Requiescant in pace, pro temporis diueritate.

Antequam definiretur, quod Subdiaconatus esset Ordo Sacerdotum, cantabat Epistolam Lector, ut colligitur ex Clem. lib. 8. Conf. c. 28. & Conc. Carthag. 4. c. 8. & c. lector. dist. 23. lege Io. Langhe crucium in Spec. Canonicorum libr. 6. c. 8. adde pra-

terea, quod in hac eadem Missa celebrans dicit Kyrie, in cornu Epistolæ, ut in alijs solemibus. item, Humiliate capita, sed versus altare, ut dicitur in Rub. propria Fer. 4. Cinerum.

De Offertorio, & alijs, vsque ad Canonem. VII.

1 **D**icto Symbolo, vel, si non sit dicendum post Euangelium Celebrans osculatur Altare in medio, & iunctis manibus ante pectus, ibidem à manu sinistra ad dextram (ut dictum est supra) veritatem ad populum extendens ac iungens manus dicit, Dominus vobiscum, & iunctis manibus reuertitur per eandem viam ad medium Altaris, ubi extendens & iungens manus, caputque Crucis inclinans, dicit, Oremus, tum iunctis, ut prius, manibus dicit, Offertorium: & omnia qua usque ad finem Missæ in medio Altaris dicenda sunt, dicit ibidem stans versus ad Altare, nisi ubi aliter ordinatur.

Hæc eadem & quæ sequuntur ad finem usque, Missæ priuatæ, sunt ferè verba ipsius Burchardi, ut initio diximus.

1 Dicit Offertorium, Lege rit. 12. supra num. 1. in prima part. pag. 33.

2 Dicto Offertorio; t discoperit Calicem, & uad cornu Epistolæ silit, & manu dextra amouet paruam pallam desuper Hostiam, accipit x Patenam cum Hostia, & ambabus manibus usque ad pectus eam eleuata tenens, oculis ad Deum elevatis, & statim demissis dicit, Suscipe sancte Pater, &c.

t Discoperit. Velū plicatur a Ministro, & deponitur prope Tabellam Secretarū ab eadem parte Altaris ubi Calix, ne super Corporale, aut extra illud remaneat non plicatum; quod cum neque a Sacerdote plicari conuenire videatur, plicetur à Ministro; & est ritus laudabilior. idem, explicato manutergio, in eadem parte collocabit ibidē peluiculam cū vrceolis.

u Ad cornu Epistolæ. Nullum mysterium: sed quia ibi sunt ampulæ vini, & aquæ.

x Patenam cum Hostia. dicitur Hostia, quia est materia ad Sacrificium, & Hostiam. Item Hostia, quæ ante hostium pugnam offerebatur, Gemma libr. 1. cap. 98.

Panis est, quia Christus dedit se ut panem vivum, Ioan. 6. Ex frumento est, cui comparauit se Christus: nisi granum frumenti, Ioan. 12. sine frumento, idest, sine peccato, & ex prima institutione in azymis, Gemma libr. 1. capit. 31. mundissima debet esse, ex Decreto Aniceti apud Burchard. libro 5. capit. 29. in modica quantitate, ex Decreto Alexand. Papæ dicentis: quanto paucior, tanto potior, Radulph. propos. 23. in modum denarij cum imagine Christi, seu literarum nominis Christi, quia traditus est, & venditus triginta denarijs; & est verus denarius laborantibus in vinea Domini,

mīni, quo etiam reparatur in nobis imago Dei, *Gemma ibidem cap. 35.* formæ rotundæ, ex Epiph. in *Ancor.* integra debet esse, ob Christi integritatem ex *Concil. Coyacensi cap. 3.* vocatur oblationis Corona à S. Gregor. 4. *dial. 55.* quasi Orbis, ad significandum Christum, qui est Alpha, & Omega, Dominus Orbis, *Durand lib. 4. cap. 30.* & in rotunditate Hostiæ, Patenæ, & Calicis intellige sacrificij nostri perpetuitatem usque ad finem mundi. Figuram habet Hostia in alterantum parte; quia Christus Deus, & ho-

mo est; vt Deus figura caret. notat *Humber. Card. in dis. contra Gracos:* Romanā Ecclesiam in pane, aqua, & igne præparato sacrificare tres substantias in Christo, carnem, animam, deitatem. Imago vero Crucis in Hostia deducitur à *Baronio anno 58. ex lib. 1. dial. Sancti Gregor. cap. 11.* & ex Romanorum vsu, qui panem coquebant quadrifida incisione in formam Crucis decussatam ex quo laudabilior est imago Crucifixi tantum in Hostia, quam aliud quicquam.

3. *Si fuerint aliae Hostie non super Patenam, sed super Corporale, vel in alio Calice seu vase pro Communione populi consecranda, Calicem illum, seu vas y dextra discooperit.* & intentionem suam etiam ad illas offerendas & consecrandas dirigens, dicit *vt supra, Suscipe, &c. vt in Ordine Missæ.* Quod dicto, Patenam utraque manu tenens, cum ea z facit signum Crucis super Corporale, & deponit Hostiam a circa medium anterioris partis Corporalis ante se, & Patenam ad manum dexteram aliquantulum b subtus Corporale, quam extenso Calice, ut dicetur, cooperit purificatorio. Si autem adsit vas, seu Calix cum alijs Hostijs, ipsum cooperit alia Patena, vel Palla.

y *Dextera discooperit.* Nimirum antequam accipiat Patenam cum Hostia; & collocat Pixidem in medio Corporalis inter locum Calicis, & Tabellam Secretarum, ut dictum est supra *tit. 2. numer. 3. pag. 84.* & sicuti non potest commode, ita non est necesse, ut Sacerdos eam eleuet sub prætexu oblationis, sed ad eam tantum intentionem dirigat.

z *Facit signum Crucis.* De hoc ritu, & alijs signis Crucis sequētibus in Oblatione docet *Innocent. III. libro 2. capit. 58.* ea nempe fieri, ut per Crucis virtutem, omnis conatus Diaboli effugiat, ne contra Sacerdotem, vel sacrificium aliquo modo præualeat; quod semel dixisse suf-

ficiat. foris ritus fluxit ab Hebræis, qui in eleuatione Hostiæ versus celum, terram, antrorum, & retrosum eam mouebant, *ex Lyran. in Len. cap. 7. & Burgens. ib.*

a *Circumedium anterioris partis.* Deponitur Hostia super Aram, ubi est Crux cum Chrismate ab Episcopo facta, quasi Corpus Christi Cruci ibidem sit affigendum, *Gemma libr. 1. cap. 98.* de hoc ritu testatur *Durand.* communiter seruato, sed non Romæ, libro 4. cap. 30. *vide infra num. 5.*

b *Subtus Corporale.* Habet *Microlog. cap. 10.* ob mysteria infra declaranda in Patenæ inuolutione, quæ fit cum Velo longo in Missa solemni.

4. *Deinde in cornu Epistolæ accipit Calicem, purificatorio extergit, & sinistra tenens illius nodum, accipit ampullam vini c de manu ministri, (qui osculatur ipsam ampullam, non autem manum Celebrantis) & ponit vinum in Calicem.* Deinde de eodem modo tenens Calicem, producit signum Crucis e super ampullam aquæ. & dicit, *Dens qui humanae substantię, & infundens f parum aquæ in Calice prosequitur, Da nobis per huius aquæ & vini mysterium, &c.* Si vero celebrat pro Defunctis, g non facit signum Crucis super aquam, sed imponit absque benedictione, dicens *Orationem,* *vt supra.*

* c De

* c *De manu Ministri.* Teneat minister ampullæ partem inferiorem, ita ut Sacerdos eam possit per aurem, seu manubriolum capere: recipiat item eandem manu sinistra, vt alteram statim ministret ampullâ manu dextera. Offerat autem ambas cum osculis eorum, non manus Sacerdotis, & cum debita reverentia, faltem inclinando caput, nisi Sacerdos de maioribus exigat genuflexionem. sed & Sacerdos ipse proprius admoueat Calicem ampullis, ita vt neque gutta cadeat super altaris mappam.

d *Eodem modo tenens Calicem.* Non dum ideo data est regula generalis iungendi manus, antequam aliquid benedicitur, quam habes numero sequenti; vt intelligas, excipi hunc casum à regula generali, ne Calix, in quo iam est vinum, periclitetur, amota manu.

e *Super ampullam aquæ.* Aqua, vt dicimus, significat populum, benedictioneque eger cum Cruce, vt Christo vniatur; Durand.lib.4.c.30.

f *Parum aquæ: ita ex Liturgia Iacobi,* & ex decreto Alex.1. de conf. dist. 2. cap. Sacramentorum; imò ex traditione Christi in ultima Cœna, vt ait Cypr. Epist.63. ad Cecil. tum, vt significetur fluxus sanguinis, & aquæ ex latere Christi, ex Alexand. tum, vt populus in Apocal. significatus per aquam, vniatur Christo, ex Cypr. tum, vt fateamur in una persona

Christi duplē naturam, ex Niceph. lib.1.c.53. tūm, vt significetur introitus in vitam æternam, ex Ambros. apud S. Tho. q.74. art.7.

Ex quibus illa quatuor patent, quæ in Antiphona: *O Sacrum conuinium, &cet.* idest, ex duabus naturis Christus, memoria passionis eiusdem; gratia ex unione populi cum Christo; & pignus æternæ vitæ.

Quia vero pauci sunt electi, ideo etiam modicissimum aquæ vult infundi Conc. Florent. in instruct. Armenorum: & eo minus aquæ, quo vinum est debilius, vt in vinum citius conuerti queat, ante consecrationem, vt monet Alex. lib.10.c.30.

Hinc S. August. 17. Cuius c. 20. colligit, dandum esse Eucharistiam cum temperatis, & sobrijs epulis. potus enim cum aqua sobrietatem denotat apertissime.

g *Non facit signum Crucis.* Quia connotat solemnitatem: & sicut in fine Missæ Defunctorum non benedicitur populus; ita nec aqua, quæ eundem populum significat, vt diximus: vel aqua hoc loco significat, populum Purgatorij, qui iam est in gratia. Melchior Huelamus de Cœmon. Misse.

* Si guttæ vini, aut aquæ dispersæ apparetant intra Calicem, tunc vel circumacto vino Calicis vniuantur, vel purificatio abstergantur, ne in consecratione oriatur dubium, an sint ex consecrata.

s *Imposita aqua in Calice, & finita Oratione predicta, accipit manu dextra Calicem discovertum, & stans ante medium Altaris, ipsum ambabus manibus eleuatum tenens, videlicet cum sinistra pedem, cum dextra autem nodum infra cuppam, intentis ad Deum oculis offert, dicens, i Offerimus tibi Domine, &c. qua Oratione dicta, facit signum Crucis cum Calice super Corporale, & ipsum in medio post Hostiam collocat, & palla cooperit: Deinde iunctis manibus super Altare positis, aliquantulum inclinatus dicit secreto, in In spiritu humilitatis, &c. Postea erectus, eleuans oculos, manusque expandens & statim iungens ante pectus n (quod semper facit, quando aliquid est benedicturus) dicit. o Veni sanctificator, &c. cum dicit, & benedic, p. signat manu dextra communiter super Hostiam & Calicem, q sinistra posita super Altare.*

h *Eleuatum tenens.* Ita, vt cuppa Calicis non excedat oculos, neque sit infra os, ad differentiam eleuati Calicis consecrati.

i *Offerimus tibi Domine.* Habet Durand. loco citat. cap. 30. ubi etiam indicat præcedentem: *Suscipe S. Pater, &c. Oratione vero: Deus, qui hum. substantia, &cet.* est

est S. Ambros. in Missâ de Vigilia Nativitatis Domini, cui addita sicut mentio vi-
ni & aquæ, & in hunc locum translata, vñque recepta.

1 Post Hostiam collocat. Antiquiores à latere Hostiæ collocabant Calicem. Innoc. III. lib. 2. cap. 58. testatur tamen Durand. loco cit. communiter suo tempore ponit Hostiam inter Sacerdotem, & Calicem: Calix autem hoc loco cooperitur cautelæ potius gratia, quā Mysterij, ait Microl. cap. 10.

in In Spiritu humilitatis. Meminere huius Orationis hoc loco Steph. Eduens. c. 12. & Radulph. propos. 24.

2 Quod semper facit. Hoc intelligitur de manibus tantum, non de oculis eleuādis, qui post consecrationem defigendi sunt potius in Hostiam consecratam. * & item, quando vtraque manus est libera, nec earum altera est occupata ad Hostiā tenēdam, seu Calicem: quod accidit paucō ante eorundem consecrationem, neque enim deponenda est Hostia vel Calix in eo casu, vt manus iungantur ad illud verbum, benedixit, manus autem iunctæ significant diuinitatem, & humanitatem Christi unitas; vnde virtus emanat benedictionis. Io. Serranus.

3 Veni Sanctificator. Habetur in Ordine Romano. * & in Gallicano Ordine, teste Microl. cap. 11.

4 Signat manu dextera. Ante Canonem nullum inuenio apud antiquos signum Crucis super oblata fieri: & hoc loco puto mutatum esse ordinem. nam Innocent. pred. capit. docet, accipi patenam cum Hostia, & Calicem cum vino, factō super vtrunque distinctè signo Crucis à Celebrante. Hodie vero fit singillatim in deponendo vtroque; & deinde communiter fit vnum Crucis signum super vtrunque iam depositum in Altari, ad commemorandam Christi passionem, præter alias duas causas supra n. 3. allatas.

Ad formandas vero Cruces manu dextra, Regula sit iuxta peritiores Romæ

6 Tum iunctis ante pectus manibus, accedit ad cornu Epistola, ubi stans minister aquam fundente lauit manus, id est, extremitates digitorum pollicis & indi-

hac de re consultos, vt formentur duæ linæ hoc modo, prout pingitur in Missali; non autem quatuor: & lineæ illæ puncta non excedant mensurā palmi com. munis manus: Item ex Innoc. III. libro 5. cap. 1. transuersa pars Crucis fiat manu quoque transuersa, non ea recta, qua ad abigendas a Calice muscas vitimur. Agit hac de re fuisus Tydeus Bonamicus in proprio tractatu. Hoc idem Leo IV. ad Episcop. videtur docere; Calicem, ait, & oblatam recta Cruce signate. addit contra alium abusum: non in circulo, & varicatione digitorum. Idem docuit S. Carolus in Actis Ecclesiæ sua part. 4. de Missæ Ceremon. * vt nimis transuersa manu pinguiatur pars crucis transuersa, tam super Hostiam, quam super Calicem, & super vtrunque. in hoc autem ultimo casu ea pingi debet inter Hostiam, & Calicem, ita vt equaliter altè fiat crux à Calice ad Hostiam, & transuersè super oram anteriorem pallæ, quæ Calicem tegit, quod media esse solet inter Calicem, & Hostiam.

5 Sinistra posita super Altare. Innocent. lib. 4. cap. 10. quia Christus per Altare significatus tribuit vim benedictionis. Io. Serranus.

Si facienda est oblatio populi, fiat dicto offertorio, ante oblationem Hostiæ. Acta Mediolan. Eccles. Jacobos in suo Compendio. Eulogia dictæ fuerūt, & fermentum ad distinctionem azimi panis: quæ oblatæ distribuebantur in fine Missæ vice sacramentalis communionis. Baron. An. 313. Vsus autem colligendi oblationes in Syndone placet, & habetur in Ord. Roman. qui tamen Missas nouas celebrant, non possunt circumire Eccl. ad oblationem, ex Decr. S. Congr. Trident. Conc. sess. 22. neque in fine oblationis debet dari benedictio. An vero populus osculari debet celebrantis manum, seruetur locorum consuetudo. certè non in Missa Defunctorum.

indis, dicens Psalmum, t. Lauabo inter innocentibus, cum Gloria Patri, &c. qui versus, Gloria Patri, u prætermittitur in Missis Defunctorum, & in Missis de Tempore a Dominica de Passione vsque ad S abbatum sanctum exclusive.

r Ministro aquam fundente . Eleuato prius ab eodem pausulum ab Altari manutergio, vt Sacerdos illud capere queat: & tenente peluiculam in sinistra, ampullam aquæ in dextra, cum osculo ampulla & debitibus reuerentijs fundit aquam, reposita deinde ampulla aquæ cum alia vi ni in loco suo, manutergium plicabit.

f Lauat manus, ait Dionys. de Eccles. Hier. cap. 3. lauatio , qua summis , sive extremis digitis adhibetur coram sanctissimis signis, obseruatur, quasi coram Christo spectante onores occultissimas nostras cogitationes, & summarum partium expiationem. &c. Itaque in signum fit puritatis animarum, Clem. lib. 8. Constitut. Apost. capit. 11. vt puri accedamus, ait Cyril. Hierosolym. Catech. 5. Mythagog. exter-

gità tactu communium manuum , & terreno pane, Ordo Roman. de Offic. Missæ, & Rab. lib. 1. in fine. A veniali, & peccatorum reliquijs emundat, ex Sancto Thoma tertia part. quæst. 83. artic. 5. ad primum.

t Lauabo inter innocentibus manus meas, Habetur in Liturgia Sancti Petri Gracianitatem Sanctus Germanus in Theoria rerum Ecclesiæ hæc eadem verba, cum agit de hac digitorum ablutione. Ad Vers. Gloria Patri, qui potest dici, cum redditur, in medio Altaris, caput inclinatur.

u Prætermittitur, &cet. Vide quæ diximus p. 1. tit. 8. num. 1. pag. 17. neque illius loco dicendus est Vers. Requiem; quod aliqui scripsere.

7 Celebrans lotis manibus eas tergit , & illis ante pectus iunctis reuertitur ad medium Altaris, ubi stans, oculos quo ad Deum eleuans, & statim demittens, manibus iunctis super Altare, aliquantulum inclinatus dicit secreto, Orationem, x Suscipe sancta Trinitas, &c. Qua dicta, manibus hinc inde extensis & super Altare positis, osculatur illud in medio: tum iunctis manibus ante pectus, demissisque oculis ad terram, à sinistra manu ad dextram vertit se ad populum, & versus eum extendens, & iungens manus, dicit voce aliquantulum elata, y Orate fratres, & secreto prosequens, ut meum ac vestrum sacrificium, & cet. z perficit circulum, reuertens iunctis manibus ante pectus a manu dextra ad medium Altaris. Et responso à ministro, vel à circumstantibus, a Suscipiat Dominus sacrificium de manibus tuis, &cet. (alioquin per seipsum, dicens: Sacrificium de manibus meis) ipse Celebrans submissa voce dicit, Amen, & manibus ante pectus extensis, ut fit ad Orationem, stans in medio Altaris versus librum dicit absolute sine, Oremus, & sine alia interpositione, Orationem, vel b Orationes secretas. Cum dicit, Per Dominum, iungit manus: cum dicit, Iesum Christum, caput inclinat, quod facit in prima Oratione, & in ultima, si plures sint dicende.

x Suscipe sancta Trinitas. Hanc habent precem Steph. Eduens. cap. 12. & Microl. cap. 11.* non ex aliquo Ordine, inquit, sed Eccles. consuetudine. Inclinationem Innocen. III. lib. 2. cap. 60. non tamamen Innocen meminit harum quinque Orationum: quas post Innocent. additas fuisse ideo putat Bellarm. lib. 2. de Missa c. 17. in medio Altaris nunc orat Sacer-

dos, Dionys. de Hier. Eccles. cap. 3.

y Orate fratres. Leo Papa instituit; ex Raduph. prop. 23. sed de eo meminit Soother. de conf. dist. 1. hoc quoque & Chrysostom. 10. in 2. epist. ad Cor. ut norat Durant. lib. 2. de rit. cap. 29. Reliqua cum silentio dicuntur; & cum paratur consecratio tacite precari Sacerdotem docet S. Clem. lib. 8. Constitut. Apost. 12.

Ore-

Oremus, dicitur versus Altare: *Orate fratres*, versus populum: quia hic alloquentur Sacerdos populum tantum, non autem seipsum. *Durand. libro 4. capit. 32.*

z Perficit circulum. A dextra, ut antiqui loquuntur, ad sinistram Altaris; quia sinistra tristitiam sonat, & iam passionis Christi appropinquat magis Sacerdos. *Circuiui*, ait Dauid, & immolauit. *Psalm. 26.* ostendit etiam se esse in sinistra, id est, peccatorem, pro quo orari petit, *Durando libro 4. cap. 14.* Ad litteram diei potest, perfici circulum, ut cōuertat se Sacerdos ad librum, ad quem semper se vertit, ex-

cepto vnico casu, ante Offertorium, quod à Choro cantabatur.

a Suscipiat Dominus, &c. Paulo diversam hanc partem habet *Remigius Antisidor. in expositione Missæ*. hanc ipsam *Durand. lib. 4. cap. 32.*

b Orationes secretas. Explicauimus supra 1. part. tit. 12. pag. 34. * Dicit eas Sacerdos, in medio versus librum, hoc est, conuersus ad librum, non recedens à medio. Hinc patet, aptandum esse librum prope corporale, ut commodius legatur; non autem relinquendum eo loci, in quo lectum est Euangelium, licet hac de retaceat Rubrica.

8 Peruendo autem in conclusione ultime Secreta ad verba illa, Per omnia facula saculorum, exclusive, Sacerdos stans in medio Altaris, c depositis super eo manibus hinc inde extensis, dicit conuenienti & intelligibili voce Praefationem. Cū dicit, *Sursum corda; eleuat manus hinc inde extensas usque ad pectus, ita ut palma unius manus respiciat alteram.* Cū dicit, *Gratias agamus Domino, iungit manus: cum dicit, Deo nostro, oculos eleuat, & statim Crucis caput inclinat.* Responso, *Dignum, & iustum est, & elevatis & extensis ut prius manibus, prosequitur Praefationem propriam, vel communem, ut tempus requirit.* Cū dicit, *Sanctus, iunctis ante pectus manibus, & inclinatus voce mediocri prosequitur, ministro interim parvam e campanulam pulsante.* Cū dicit, *Benedictus qui venit in nomine Domini, &c. erigit se, & f signum Crucis sibi producit a fronte ad pectus.*

c Depositis super eo manibus. Ut omnem cogitatum temporalem deponat, & exercitio bonorum operum aditum sibi faciat ad elevationem cordis, *Durand. d. cap. 32.*

d Intelligibili voce, Per omnia facula saculorum. Ut assentiat populus, & confirmet sua voce, *Amen*, quæ Sacerdos secreto Deum precatus est, *ex Ordine Roman. & Microl. cap. 7.*

De Praefatione egimus supra prima part. tit. 12. pag. 34. Ritus etiam patent ex supradictis: nam quadrant singulis verbis eiusdem Praefationis. non vertit se Sacerdos ad, *Dominus vobiscum*, quia intentus est totus nunc ad sacrificium, ut supra diximus, *ex Amalar. libr. 2. cap. 9.* lege supra titul. 5. num. 1. pag. 107. neque iungit manus ad, *Per Christum Domi-*

nun nostrum.

e Campanulam pulsante. Ter cum aliqua distinctione, tum in laudem Dei, ter sancti: tum ad excitandos astantium animos ad proxima mysteria. qua de re diximus in prima p. tit. 20. pag. 62.

f Signum Crucis sibi producit. De hoc signo in fine Praefationis Honor. in Gemma libro 1. cap. 42. quia, inquit, *signum Christi recipere se profitetur, cui mox in imagine, hoc est, representatiue, per Canonem contradicitur.* Canon enim, addit ille, *Christi passionem proximi designat.* Sed sicut Hymnus primus Angelicus finitur cū signo crucis, eodemque modo Symbolum, ita & alter hic Hymnus item Angelicus, non alio modo terminandus est, quam adhibito signo Crucis, & manuum iunctione in fine.

g In Missa solemnii dicto, Oremus, Diaconus, & Subdiaconus g accedunt ad Altare in cornu Epistolæ, Diaconus amouet Calicem, si est in Altari, vel, si est in Credentia, ut magis decet, accipit eum de manu Subdiaconi, qui illum cum Parena & Hostia, coopertum palla & velo hæ collo sibi pendente, i manu sinistra tenens, & alteram manum superponens velo; ne aliquid decidat, de Credentia l detulit, m comitatus ab Acolyto ampullas vini & aquæ portante; ipse Diaconus Calicem detegit, & dat n Patenam cum Hostia Celebranti, osculando eius manum: Subdiaconus extergit Calicem purificatorio, Diaconus o accepta ampulla vini de manu Subdiaconi, imponit vinum in Calice, Subdiaconus interim p ampullam aquæ ostendens Celebranti, dicit, Benedicte pater reverende, qui facto verfus eam signo Crucis, dicit Orationem, Deus qui humanae, &c. interim Subdiaconus infundit paulum aquæ in Calicem, Diaconus illum Celebranti dat, & pedem Calicis tangens, seu brachium dextrum Celebrantis sustentans, q cum eo dicit, Offerimus tibi Domine, &c. quem postea positum in Altari, vt supra, palla cooperit. Subdiacono deinde stanti in cornu Epistolæ ponit in dextra manu Patenam, quam l cooperit extremitate veli ab eius humero pendentis; qui radit post celebrantem ante medium Altaris, & facta genuflexione, ibi stat, sustinens eam eleuatam usque ad finem Orationis Dominicæ, vt dicetur. In Missis autem Defunctorum, & in feeria sexta Parasceues t Patena non tenetur à Subdiacono.

g Accedunt ad Altare. Facta prius in locis suis post Celebratorem genuflexione.

h A collo sibi pendente. Indicat Ordo Romanus, & vocat Syndonem in collo ligatum. deponitur autem velum parvum Caelicis, & relinquitur super Credentiam, vt expeditius portetur Calix.

i Manu sinistra tenens. Manu nuda, nō autem cum velo pendente ab humeris, si verè in sacris est Subdiac. vii par est.

l Detulit. Per breuiores viam defertur Calix ad Altare; & munus Subdiaconi est ferre Calicem in sinistra, qua est vita praesens, ex vetusto Codice de Missa, apud Hittorium. Item eiusdem est parare Calicem, Innocent. lib. 2. cap. 58.

m Comitatus ab Acolyto. Qui tamen Subdiaconum sequitur, non præcedit; neque ab alio quam uno ex prædictis duobus.

n Patenam cum Hostia, ita Ex Cœc. Anchyriano, seu Ancyrano 50. dist. presbyteros. datur autem cum osculo manus Celebrantis, & prius Patenæ.

Si adsint particulæ consecrandæ pro communione solemnii, delata Pixide ad Altare paulo ante Subdiaconum à Ceremoniario, seu Sacrifa, eā Diaconus aperit, & collocat super Corporale, antequā

tradat patenam Celebranti, & eandem eleuat parumper, ex Cœrem. Episc. lib. 2. cap. 29. dum Celebrans Hostiam offert; qua deposita, & ipse deponit Pixedem, cooperit, & collocat post Calicem, vt supra.

o Accepta ampulla vini de manu Subdiaconi. Hoc est, Diaconus manu sinistra Calicem per nodum tenens, accipit ampullam vini de manu Subdiaconi, qui eadem accipit de manu Acolyti (vtique vero accipit sine osculis, nec ampulle, nec manuum) & infundit vinum in Calicem. Diaconi enim est componere Calicem in Altari, Innocent. predicto c. 58.

p Ampullam aquæ. Hanc accipit ab Acolyto sine osculis Subdiaconus, & parum inclinatus ostendit Celebranti. olim aquam ipsam Celebranti tradebat infundendam ab eodem, ex Innoc. loco nunc citato: nunc ipse infundit.

q Cum eq dicit, Offerimus. Habet Durand. predicto c. 30. neque Sacerdotibus licet de mensa Domini tollere Calicem, nisi eis tradatur à Diacono, Isidor. lib. 2. de Eccles. off. c. 8. Verbum, Offerimus, conuenit duobus saltem, & ideo Diaconus idem dicit cum celebrante.

r Ponit in dextra manu Patenam. docet

cet *Vet. Codex de Missa*, ponit in spem vitaे æternæ post Calicem huius vitæ, in sinistra ab eodem ministro delatum. dextera enim vitam æternam designat, & patena rotundam æternitatem indicat. *Durand. cap. 30.* Subdiacono, non alijs, datur tenenda, ex *Innoc. cap. 59.*

f. Cooperit extremitate Veli. Ex decreto Siluerij Papæ, ait Petrus de Ruiz in suo *Ceremoniali.* quia mysteria adhuc sunt

io Dicto, Veni sanctificator, ut supra, Celebrans ministrante Diacono naniculam, & dicente, Benedicite pater reuerende, ponit incensum in Thuribulum, u[er]o dicens, Per intercessionem, &c. vt in Ordine Missa. Deinde accepto Thuribulo per manum Diaconi, nullam tunc faciens Crucis reuerentiam, x incensat oblata, y ter dicens Thuribulum super Calicem & Hostiam, simul in modum Crucis, & ter circum Calicem & Hostiam, scilicet bis à dextera ad sinistram, & semel à sinistra ad dexteram, (Diacono interim pedem Calicis tenente manu dextra) dispensans verba in qualibet incensatione hoc modo. In prima incensatione, Incensum istud, In secunda, à te benedictum, Intertia, ascendat ad te Domine, In quarta, & descendat super nos, In quinta & sexta, misericordia tua. Deinde facta reuerentia, x incensat Crucem, & Altare, vt dictum est supra, assistente eodem Diacono, interim dicens, a Dirigatur Domine oratio mea, &c. & cum incensatur Crux, Diaconus b[ea]tum est Calicem ad partem Epistola, & incensata Cruce reponit in loco suo. Cum reddit Thuribulum Diacono, dicit, Accendat in nobis, &c. & incensatur ab eo: deinde Diaconus c incensat Chorum, & postremo Subdiaconum tenentem Patenam; & ipse Diaconus incensatur a Thuriferario, & Thuriferarius postea incensat Acolytos, & populum. Celebrans postquam incensatus fuerit, lauat manus, & ministriantibus Acolybis ampullam aquæ cum peluicula, & manutergio.

u Dicens, Per intercessionem. Ter imponebit incensum, & semel illud benedicit in Thuribulo, ita vt ad verbum, benedire, manu dextera producat signum Crucis super Thuribulum fumigans. Diaconus, & Thuriferarius ministrant, vt initio Missæ.

x Incensat oblata. Leo Papa Primus dicitur Author incensationis oblatorum in memoriam Christi, ex Radulph. propos. 23. nec vbique antea erat in vñs, ex Microl. cap. 9. Ordo tamen Romanus habet hunc ritum. de quo & eiusdem causis supra tit. 4. pag. 93. * & Diaconus in hac incensatione retineat pedem calicis dextra manu, ne cadat. *Cerem. Episcop. lib. 1. cap. 9. cum Missali.*

y Ter dicens Thuribulum, &c. ita *Innoc. III. libr. 2. cap. 57.* quo designari dici-

tegenda, Hugo Victor. de offic. Eccles. lib. 2. cap. 23. vel quia latibulum significat discipulorum prope passionem, *Innocent. cap. 59.* Pars vero interior patenæ Subdiaconum respicere debet. ea enim est nobilior, vt patet.

t Patena non tenetur. Ritus lætitiam, connotans de æterna vita, quod paulo ante adnotauimus, in patena velata, non cōuenit Defunctorum Missis.

tur triplex vñctio Marie; item, vt Thuri & Crucis virtute malignus hostis effugiat, *Durand. cap. 31.* in modum Crucis, & in modum Coronæ fit incensatio, vt ex passione Christi ad Coronam Trinitatis fiat transitus. *Idem ibidem.* Crux autem fit etiam in hoc casu, non veluti per quatuor puncta, vt *Craffus libr. 1. cap. 47.* docuit, sed super Calicem, & Hostiam, inquit Rubrica in modum Crucis. neque demittendum est Thuribulum, sicut in circulis sequentibus, in quibus Thuribulum depresso ducitur, ita vt circumeat Calicem. Dexteram hoc loco & sinistrâ celebrantis intellige. notat Melchior Huelamus de ceremonijs Missæ, sexies incensari oblata; quia ante sex dies Pasche iuit Iesus Bethaniam: bis circum Calicem, & semel conuerso circulo; quia redit

redijt Hierusalem ad ramos palmarum. & de Hierusalem redijt in Berthaniam. quæ, licet minutiora sint, non sunt contemnenda tamen.

a Incensat Crucem. Non Sacramentum, nisi sit expositum, & tunc genibus flexis in supremo gradu, ut dicemus infra.

a Dirigatur Domine Oratio mea, &c. hoc idem apud Alcuin. capit. de celebrat.

Missa habetur.

b Amouet Calicem. Non extra Corporale, si capax est. Subdiaconus autem in tota hac incensatione nihil se mouet. Thuriferarius, deposita naunicula super credentia, amouet de Altari, & reportat librum, quando opus est, nisi adsit Assistens.

c Incensat Chorum. Comite Thuriferario, qui præcedit; & incensantur omnes; quia Christus coïmunicat alijs odorem suum. *S. Thom.* 3. part. quæst. 83. artic. 5. & quia, quæ fecit Sacerdos, pertinent ad omnes. *Durand.* cap. 31. Item Thurificatio repræsentat diffusionem gratiarum spiritualium in capite, & ab eo ad membra. *Idem lib.* 4. cap. 4. in Choro autem incensandi stare debent quasi extra stallum, neque illi indecore inniti; se mutuo inuitent, ante quam quilibet incensetur à Diacono, *Cærem. Episc.* lib. 1. cap. 23. in quo fusius præscribitur ordo incendi Clerum.

Facit ad rem nostram hic ordo, (nam de Canonorum, & maiorum incensatione vide cit. loco *Cæmoniale Episcoporum*) quod nimirum Celebrans, nullo maiore præsente, cui triplex ductus thuribuli debeat, triplici ductu incensandus erit; eo præsente, duplici tantum ductu: Diaconus, Subdiaconus, & alij parati, duplici ductu; Sacerdotes in choro vno ductu, ceteri sine mora. inclinabit caput, qui incensat, ante & post, iisdem usque ad sacerdotes inclusive, nisi ita multi sint, vt incensatio finiri non possit

ante finem Præfationis. Diaconus incensabit omnes de Clero, exceptis Acolythis, quos stantes apud Credentiam incensabit Thuriferarius ante laicos de populo. Domini locorum minorum, de quibus in Cæmoniali prædicto nulla fit mentio, seu Magistratus, incensari poterunt à Thuriferario duplici, vel vno ductu, pro qualitate personarum; ij videlicet, quibus proprium scannum, seu sedes ab alijs distincta parati solet. consuetudo locorum laudabilis in his atten- di solet, ad pacem tum cleri, tum laicorum conseruandam in toto incensationis ordine, & ritu.

d Et populum. incensat ter, primo in medio, deinde versus latus Epistole, quod est dextrum populi, vbi mares d'uisi à fæminis stare solebant, & solent in Cathedralibus Mediolanensis, & alijs, ex decreto S. Caroli; tertio versus latus aliud, cum honoris significatione, ante & post, à Thuriferario adhibita. Ier autem ex comuni usu, vt adsit Thuriferarius in tempore pro incensando Sacramento in eiusdem elevatione; & vt significetur diffusio gratiæ Christi in populum in nomine Trinitatis. Stabit autem Thuriferarius incensans populum in medio presbyterij, vel ferè à latere Euangeli, si expositum est in Altari Sacraumentum, ne eidem terga vertat.

e Ministrantibus Acolythis. Cum reverentij debitis, & cum quasi osculis ampullæ & manutergij, ante, & post; sed stantes Acolythi, non genuflexi, ministrant.

Ad, Orate fratres, Subdiaconus respondeat; *Suscipiat,* &c. & Celebrans tardius dicat secretas Orationes, vt Diaconus opportuno tempore redire queat ad dicendum, *Sanctus,* &c. cum eodem. Cærimoniarius interim assistat libro, & folia vertat, quandiu Diaconus abest, nisi adsit Assistens.

ii Cum dicitur, Præfatio, Diaconus, & Subdiaconus stant retro post Celebrantem:
& paulo antequam dicatur, Sanctus, si accedunt ad Altare, vbi g cum Celebrante hinc inde dicunt, *Sanctus,* & quæ sequuntur usque ad Canonem. Deinde Diaconus accedit ad sinistram Celebrantis; et h assistens dum dicitur, *Canon,*
Gauant. Rubr. Miss. H nisi

nisi alius Sacerdos affiat, quia tunc ipse staret ad dexteram aliquantum post Celebrantem. Subdiaconus vero tunc stat post Celebrantem.

f Accedunt ad Altare . Facta in locis suis post celebrantem genuflexione; quā rursus faciunt , dicto ab eisdem ultimo. *Osanna in excelsis*: addita fuit sequens Rubrica in Missali Romæ edito 1621. si ne maiorum auctoritate ; nimirum ; si *Subdiaconus non tenet patenam cum Diacono accedit ad Altare, ubi dicunt, Sanctus, &c.* quod monuisse sit satis.

g Cum celebrante dicunt . Hymnum, *Sanctus*, &c. Sacerdos ipse cum alijs necessario debet dicere , ne se ipsum sua prece videatur priuasse , qui & suas voices , & aliorum Angelicis laudibus admitti deprecatus est in Præfatione , vt ait *Microl. cap. 11.*

Benedictus qui venit, &c. non cantatur à Choro, nisi post depositionem Calicis, *Ceremon. Episc. lib. 2. c. 8.** etiam in Missis Defunctorum ; quod obseruatur in Capella Papali.

h *Affidens*. Non tenet manus iunctas, sed folia Missalis vertit , & indicat quæ sunt dicenda à Celebrante .

Ad *Sanctus*, campanas maiores pulsare conuenit, sicut in Missa priuata campanula parua ; quam pulsant aliqui etiā in Missæ solemni ; & placet per alterum ex Acolythis, vt moneantur ii, qui maiores pulsare debent campanas , & tempus ignorantias pulsandi, quia longius absunt. Vide p. 1. tit. 20. pag. 62.

De Canone Missæ usque ad Consecrationem. VIII.

i **F**inita Præfatione, ut supra, Sacerdos stans ante medium Altaris, versus ad illud, aliquantulum eleuat manus, oculisque elevatis ad Deum, & sine mora devote demissis, ac manibus iunctis, & super Altare positis, profunde inclinatus incipit Canonem, secreto dicens: *i Te igitur, &c.* vt in Ordine Missæ. Cum dicit, *vix accepta habeas, & benedicas*, prius osculatur Altare in medio, deinde erigit se, & stat iunctis manibus ante pectus. Cum dicit, *Hac + dona, hac + munera, hec sancta + sacrificia*, dextra manu signat ter communiter super Hostiam, & Calicem. Deinde extensis manibus ante pectus, prosequitur, *In primis quæ tibi offerimus, &c.*

Actio prima in Canonæ quinque actus complectitur, manum , & oculorum eleuationem; oculorum demissionem; manuum iunctionem: & earundem super Altare positionem. in primo quinario numero venerare Christum in Crucē quinque plagiis vulneratum : & nota ex Rubrica propria in Ordine Missæ, ne discordare videatur à generali: quod ad primum gestum, prima quoque verba, *Te igitur*, sunt pronuncianda: neque dari debet gestus sine voce, qui alioquin eset inconcinnus. extendens dicit, iungens dicit, eleuans dicit. sunt participia cum verbis simul, in Ordine Missæ, & sic concordantur Rubricæ.

j *Te igitur*. Crucifixus solet imprimi initio Canonis, ait Honor. in Gēma lib. 2.

capit. 103. vt statim passio Christi oculis cordis ingeratur. prima quoque littera T, est figura Crucis Christi. *Innocen. III. lib. 3. cap. 2.* Auctor autem principij Canonis dicitur esse *S. Clem à Radulph. propos. 23.* Vide, qua diximus in i partit. 12. num. 5. pag. 35. vbi de nomine, auctoribus, & partibus Canonis non pauca. Hoc loco ritus & Cæmoniæ in primis sunt examinandæ, & eæ quæ sunt ita propriæ Canonis, vt in alia parte Rubricarum ha- stenus proprium non habuerint locum. Sensum litteralem difficultorum verborum afferimus infra cum Mysterijs.

k *Cum dicit hæc + Dona, &c.* Ex responso Zacharia S. Bonifacio Maguntno fiunt hic tres Cruces. S. Anselm. libro de Sacram. ait: *vna Cruce duo simul sanctificen-*